

WAAKZAAM & DIENSTBAAR

Serieuze eenakter

door

ELLEN NEGGERS

**TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl**

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAAKZAAM & DIENSTBAAR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ELLEN NEGGERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DAAN: Is een volwassen man, die al veel dienstjaren bij de politie werkt. Hij heeft een dochter van 17 en een vrouw met wie hij al veel pieken en dalen heeft gekend. Hij is een hele hartelijke en vriendelijke man, maar hij lijdt aan een post-traumatische-stressstoornis. (PTSS) Hij heeft 18 jaar geleden een zeer heftige ervaring gehad waardoor hij deze stoornis heeft ontwikkeld. In die periode heerste er nog een taboe op PTSS en daardoor heeft hij dit nooit goed verwerkt. Nu hij in deze weken wat heftige meldingen meemaakt, valt hij elke keer terug naar het niet verwerkte incident van 18 jaar geleden.

LIONA: Is de vrouw van Daan. Zij werkt als tandartsassistente en is een zeer energieke vrouw. Ze probeert altijd heel positief te zijn, maar het valt haar zwaar dat haar man zich niet meer bloot geeft. Ze merkt dat ze geen grip meer op hem heeft en dat hun relatie daardoor de verkeerde kant op kantelt. Ze probeert haar man te begrijpen, maar het lukt haar niet doordat ze zich niet in zijn situatie kan verplaatsen en doordat haar man haar nergens bij betreft. Ondertussen blijft Liona de goede moeder en huisvrouw uithangen en probeert het gezin overeind te houden.

BENTHE: Is de dochter van Daan en Liona. Ze is 17 jaar, bijna 18, en studeert HBO toegepaste psychologie. Ze is wijs en begrijpt hoe de wereld in elkaar zit. Ze kan er ook niet tegen als ze als een kind behandeld wordt. Vroeger was haar band met haar vader perfect en was ze een vaderskindje, maar ook zij merkt de veranderingen in het gezin op en heeft er last van.

AAFKE: Is een collega van Daan. Zij hebben al heel wat tijd samen doorgebracht in de politieauto en vaak samen incidenten goed doorstaan. Ze is intussen een goede vriendin van het gezin geworden. Aafke is alleen en woont vlakbij. Ze is een luisterend oor voor iedereen en probeert ook altijd iedereen zo goed mogelijk te helpen. Zij weet als enige soms door te dringen tot Daan, maar ook haar kost het energie. Zij kent alle details van de meldingen die Daan meemaakt en probeert hem te begeleiden en te helpen om een oplossing te zoeken voor de puinhoop die hij ervan maakt.

DECOR:

Het stuk speelt zich af bij het gezin van Daan thuis.

Links op het toneel bevindt zich de zithoek van de woonkamer, aan de rechterzijde is de eethoek. De keuken is aan de rechterzijde van het toneel, in de coulissen. Aan de linkerzijde is de hal, waar de trap naar boven en eventueel de voordeur zich bevinden. De voordeur kan ook gesitueerd worden achter op het podium.

Zaterdagochtend 11.00 uur

(In woonkamer. Daan gaat op bank zitten, licht komt op en Liona komt binnen met een hoop tassen en spullen. Gaat enthousiast de spullen uitladen.)

LIONA: Hallo lieverd! Nou daar ben ik weer hoor. Het was me toch een drama in de winkel, wat een drukte! Ik heb me echt zo geërgerd, mensen weten volgens mij nog altijd niet hoe je winkelwagentjes moet besturen. Het leek daar wel een botsauto-baan. Maar goed, moet ik maar niet proberen om op zaterdag boodschappen te doen he. Ja, ach het was zo enorm druk de afgelopen week op het werk. Ik had gewoon geen gaatje meer om even naar de winkel te hopen. Het is in ieder geval allemaal weer binnen. Oh en daarna op de weg, een drukte en een hoop idioten! Jullie zouden eens wat meer boetes moeten schrijven voor al die mongolen op de weg. Ik heb het in ieder geval overleefd. Heb je Benthe al gezien? Hallo, lieverd? *(Daan kijkt op)* Zeg luister je eigenlijk wel?

DAAN: Ja natuurlijk schat.

LIONA: Ligt ze nog in bed? Hoogste tijd om haar wakker te maken dan. 's Avonds een grote meid, 's ochtends een grote meid. Nou wat zit je daar? Maak haar even wakker! Laat maar! Ik doe het wel weer, zoals ik hier altijd alles loop te doen! Als jij dan even de boodschappen opruimt. *(Af)*

DAAN: *(Staat met moeite zuchtend op en loopt naar de tassen. Pakt de spullen langzaam uit. Pakt een pak melk en blijft ernaar staren.)*
Melk. Heel fijn dat we melk hebben.

AAFKE: *(Op vanaf voordeur)* Joehoe! Ik ben het, Aafke. Hallo?

DAAN: Aafke! Kijk, we hebben melk!

AAFKE: Hé, Daan. Ik dacht ik kom even langs.

DAAN: Ja kom binnen. *(Loopt weer naar de tafel met boodschappen. Aafke gaat op de bank zitten.)*

AAFKE: Ik hoorde van Timo dat je een klote-melding had gisteravond.

DAAN: Ach.

AAFKE: Kom eens even zitten.

DAAN: De boodschappen.

AAFKE: *(Loopt naar Daan toe en pakt hem vast en neemt hem mee naar de bank.)* Daan. Ik wil nu echt dat je even komt zitten. Vertel. Wat is er gebeurd?

DAAN: Hij is dood Aaf. Meer niet. Ik kan er niks meer aan doen, dus we laten het zo.

AAFKE: Het zal er niet fraai uit hebben gezien, zoals hij vast zat. Bah bah, al die lichaamsdelen overal.

DAAN: Aaf! Verdomme! Het was een van de smerigste dingen die ik ooit gezien heb!

AAFKE: Kijk nou zeg je iets normaal.

DAAN: *(Kan er niet meer onderuit)* Het ergste was het slecht nieuws aanzeggen.

AAFKE: Ja. Snap ik.

DAAN: Ik kon alleen maar denken aan Benthe. Wat als collega's hier een keer komen vertellen dat ik...

AAFKE: Dat zou verschrikkelijk zijn.

DAAN: Daar bij hen thuis, daar lag net zo een jas. Zo een rode, precies dezelfde. Zoals toen.. Ik dacht dat ik gek werd.

AAFKE: Verdomme zeg. Heeft Timo het woord gedaan?

DAAN: Nee. *(pauze)* Hun dochtertje kwam van de trap. Lisa. Ik zei 'het spijt me' tegen haar. Het was zo oorverdovend stil in huis toen zij naar beneden kwam in haar pyjama, met haar teddybeer.. Ik ben voor haar op de grond gaan zitten. "Ik heb heel slecht nieuws, jouw papa is dood. Het spijt me." Wat heeft zij nou aan het spijt me? Hoe kan ik dat nou zeggen? Ik was daar! Ik heb hem zien doodgaan en ik heb hem niet gered. Dat is verdomme toch mijn werk Aaf, mensen redden?

AAFKE: Daan, je kon hem niet meer redden. Hij was vanaf het begin al verloren.

DAAN: Dat weet ik, dat weet ik ook wel. Maar dat kan ik toch niet tegen Lisa zeggen? Ze wist het Aaf, ik zag het meteen toen ze beneden kwam. Maar ik moest het haar toch zeggen. Ik zal altijd die man zijn die haar leven verpestte.

AAFKE: Zo denken kinderen niet. Natuurlijk is het verschrikkelijk en natuurlijk krijgt dat gezin het super zwaar. Maar daar kan en mag jij je niet mee bezig houden. Jij hebt gedaan wat je kon en nu is het aan hen en aan hun familie om dit te verwerken. *(Bezorgd)* Moet je vanmiddag weer werken? *(Daan knikt)* Als je wil dat ik je dienst over neem, ik ben vrij het is geen probleem.

DAAN: *(Weer rustig)* Aaf. Ik kan het wel. Ik wilde alleen dat ik beter geslapen had.

AAFKE: Daan weet je, wij vinden allemaal maar dat dit normaal is en dat we hier maar tegen moeten kunnen. Maar dit werk is alles behalve normaal. Jij hebt al zoveel meegemaakt in jouw jaren. Je

hoeft je niet groot te houden en je hoeft niet te denken dat je de hele wereld moet dragen.

DAAN: Nee, maar ik moet wel mijn gezin dragen.

AAFKE: Ik snap dat je dat zo voelt. Dat snap ik. Maar je hebt Liona toch ook om te verdriet te delen. Zij snapt wel dat je niet van steen bent. Ze is niet voor niets je vrouw.

DAAN: Zij hoeft niks te weten Aaf. Ik wil haar niet nog meer belasten met mijn ellende. Ik heb dat allemaal achter me gelaten, maar soms.. zoals gisteravond. Ja, dan komt het even terug. Ik ben blij dat Lio gewoon lekker vrolijk is, dat helpt mij ook. Snap je?

AAFKE: Ik denk het wel.

DAAN: Ik wil haar niet belasten.

AAFKE: Zij vindt dat geen belasting. Ik zou het willen weten als het niet goed ging met mijn man.

DAAN: Ja, maar jij hebt geen man. *(stilte)* Sorry. Ik bedoel gewoon dat ik de verantwoordelijke ben voor Lio, voor Benthe. Ik heb geen tijd om in te storten. Trouwens, ik heb jou! *(Daan loopt naar de boodschappen en gaat verder met uitpakken. Dan komt Liona op met een wasmand.)*

LIONA: Oh hey, Aaf! Wat gezellig dat je even langs komt. Ik gooi even snel de was in de machine en dan kom ik bijkletsen. Wil je koffie?

AAFKE: Lekker! *(Liona af aan andere kant)* Weet ze ook niks van gisteravond?

DAAN: Natuurlijk niet. Ze heeft wel belangrijkere dingen aan haar hoofd.

AAFKE: Heeft ze dan niets gevraagd? Daan. Tegenwoordig is er vele betere hulp dan vroeger, intern bedoel ik. Misschien...

DAAN: Nee Aaf! *(Benthe op, in haar ochtendjas en slaappullen. Heeft een katertje, gaapt)*

BENTHE: Goedemorgen.

DAAN: *(Blij om haar te zien, maakt grapje)* Morgen? Het is al bijna middag hoor. Het was zeker heel gezellig gisteren?

BENTHE: Best. Hey Aaf.

AAFKE: Hallo.. Heb jij je een beetje gedragen?

BENTHE: Ja mevrouw de politieagent. *(Gaat Daan helpen met de boodschappen)* Heb ik nog iets gemist?

AAFKE: Nou je vader heeft ook een lange avond gehad gisteren.

DAAN: Aaf!

BENTHE: Hoezo? Was het druk op het werk?

DAAN: Ach niets bijzonders. Het was een beetje.. hectisch.

BENTHE: Oh daarom kijk je zo chagrijnig. *(Grapje)*

DAAN: Nee jij ziet er lekker fris en fruitig uit.. (*Benthe duwt Daan tegen zijn arm*)

BENTHE: Nou van je vader moet je het hebben. Kom maar met dat spul, zet ik het meteen in de keuken. Ik kan wel wat sterks en zwarts gebruiken. Om gisteravond nog maar even door te trekken. Willen jullie ook koffie? (*loopt af. Aafke en Daan grinniken.*)

AAFKE: Wat is ze een prachtige vrouw aan het worden zeg. En zo volwassen.

DAAN: Ja. volwassen. (*Liona op met koffie*)

LIONA: Zo, dat is weer voor elkaar.. En de boodschappen ook zie ik. Fijn schat!

DAAN: Ja.

LIONA: Nou kijk eens, lekker een bakkie. Hoe is het met jou Aafke? (*Daan is afwezig*)

AAFKE: Alles zijn gangetje. Lekker vrij dit weekend dus ik dacht ik kom weer eens langs.

LIONA: Ja, gezellig spontane visite. Als ik wist dat je kwam had ik wat lekkers in huis gehaald. Ik zat net te vertellen aan Daan hoe belachelijk druk het was in de winkel.

AAFKE: Ja dat zal wel op zaterdag. (*Benthe weer op en komt bij de rest zitten*) Maar alles onder controle verder?

BENTHE: Moeder, je was me weer eens voor. Mag ik ook een mok?

LIONA: Hier lieverd. Ach Aaf je weet hoe het gaat. Druk in de praktijk natuurlijk, maar het gaat allemaal prima. Ik hou de boel wel draaiende hoor. Niet alleen op het werk trouwens. (*Blik op Daan*) Ik heb van de week weer een gesprek gehad en ze zijn dik tevreden over mijn werk, dus dat is heel fijn. Maar het is wel aanpoten de hele dag hoor. Al hoort dat er natuurlijk bij.

AAFKE: Tja.. het leven van een tandartsassistent gaat niet over rozen..

LIONA: Nee het is niet altijd lente, zelfs niet in mijn ogen. (*Lachen samen*)

AAFKE: Maar fijn dat ze zo tevreden zijn. Hoe gaat het met jou Benthe, hoe gaat het op school?

BENTHE: Oh goed. Gewoon.

AAFKE: Het zal wel een heftige opleiding zijn hè, psychologie is nogal een beladen onderwerp.

BENTHE: Ja dat klopt wel. Maar de docenten doen wel echt hun best om het luchtig te houden.

AAFKE: Gelukkig heb je je vader nog. Hij heeft genoeg voorbeelden van psychisch gestoorden meegemaakt om je wat dingen uit te leggen. Toch Daan? (*klopt op zijn been/rug. Ongemakkelijke stilte*)

BENTHE: Tja.

LIONA: (*ongemak verbergen*) Zeg Aafke, hoe gaat het met jou in de liefde. Ben je al een leuke man tegengekomen?

AAFKE: Ach je weet hoe het gaat in de vrijgezellenwereld, altijd feest! Ik vind het wel prima zo. (*Daan staat ineens op en pakt zijn spullen.*)

LIONA: Schat wat ga je doen?

DAAN: Eh. Werken.

LIONA: Je hoeft toch pas om twee uur te beginnen?

DAAN: Ik moet nog wat dingen doen. Afwerken. Tot vanavond. (*Gaat af zonder echt te kijken*)

LIONA: Nou, gezellig.. Sorry Aaf je was aan het vertellen.. (*beduusd door het snelle afscheid*)

AAFKE: Het is niet belangrijk. Gaat het wel?

LIONA: (*Met blik op Benthe*) Ja natuurlijk, ik ben gewoon een beetje moe en ik moet nog van alles doen. Vind je het erg als ik even snel ga stofzuigen boven, het is echt een bende.

AAFKE: Zal ik anders gaan?

LIONA: Oh nee Aaf, je bent hier altijd welkom. Anders had ik je geen sleutel gegeven. Doe alsof je thuis bent. Ik heb alleen.. Ik ben boven. Maak het jezelf gemakkelijk. (*af*)

AAFKE: Je moeder is wel een beetje gestrest geloof ik.

BENTHE: Ze zal wel slecht geslapen hebben.

AAFKE: Misschien is het dat.

BENTHE: Waarom ben je nou eigenlijk echt hier?

AAFKE: Gewoon voor de gezelligheid! Mag dat niet?

BENTHE: Jawel. Maar ik dacht.. nou misschien omdat papa..(*zwijgt*)

AAFKE: Wat is er met je vader?

BENTHE: Ik hoopte dat jij dat wist. Hij is de laatste tijd steeds.. ja hoe zeg je dat.. Stiller?

AAFKE: Maak je niet druk meisje, hij heeft gewoon wat vervelende dingen meegemaakt op het werk.

BENTHE: Als jij het zegt..

AAFKE: Kan ik iets voor je doen meisje?

BENTHE: Nee. Vertel me maar snel over dat spannende liefdesleven van je!

AAFKE: Nou ik zou willen dat dat spannend zou zijn. Dat valt vies tegen. Trouwens, dat is ook grote-mensen-praat. Dat wil je helemaal niet horen.

BENTHE: Dat meen je niet! Ik ben bijna 18, denk je nou echt dat ik niet weet hoe baby's gemaakt worden?

AAFKE: Ach, dat bedoel ik niet! Je bent zo snel groot geworden Benthe. Ik moet er soms nog een beetje aan wennen dat je al een vrouw bent. Ik weet nog zo goed toen je net geboren was..

BENTHE: Zeg we gaan niet sentimenteel worden he!

AAFKE: Ik hou me in.

BENTHE: (*serieus*) Aaf? Waarom heb jij eigenlijk geen kinderen?

AAFKE: (*lacherig*) Ik weet niet hoe jouw cijfer voor biologie was, maar de laatste keer dat ik het bekeek, had je daar toch ook echt een man voor nodig.

BENTHE: Toch niet persé? Je kan toch ook kiezen om dat alleen te doen? Ik bedoel niet dat dat moet, maar ik vind jou gewoon.. ik weet niet. Ik denk dat je een goede moeder zou zijn.

AAFKE: Dat is lief. Maar ik.. ach. Ik droom nog steeds dat ik de ware tegenkom en dan wil ik zoiets prachtigs als een kind krijgen ook daarvoor bewaren. Dat is het ultieme geluk, een kindje, gemaakt door twee mensen die van elkaar houden. Net als jouw ouders.

BENTHE: Ik weet niet of zij dat ook vinden.

AAFKE: Dat vinden ze, geloof me. Jij bent hun wondertje, zoals het hoort. Zeker omdat je..

BENTHE: De enige bent. Ja ik weet het.. een wereldwonder als je hun vraagt. Dat zo kwetsbaar is als wat en voor alles bescherming nodig heeft. Maar het is zo vernederend!

AAFKE: Ach meisje, laat ze. Zie het als een compliment. Geniet ervan zolang je nog beschermd wordt.

BENTHE: Nou genoeg gezwijmel. Eigenlijk kan ik je hulp nog wel gebruiken voor een schoolopdracht? Heb te toevallig tijd? En zin?

AAFKE: Ik help je graag. (*Benthe af. Licht uit*)

Zaterdagavond 22.15 uur

(Liona zit op de bank een boek te lezen en Benthe zit aan tafel te leren)

BENTHE: Mam? Mam!

LIONA: Ja schat?

BENTHE: Kun je me overhoren? Ik heb maandag een tentamen..

LIONA: Natuurlijk, kom. Wel je boek meenemen ik heb de ballen verstand van wat jij allemaal leert..

BENTHE: *(gaat met boek bij Liona zitten)* Ik hoop dat het er allemaal een beetje in zit. Ik kan wel een goed cijfer gebruiken.

LIONA: Hoezo lieverd? Gaat het niet goed dan?

BENTHE: Jawel, maar het is zo.. ingewikkeld.

LIONA: Komt wel goed lieverd, je bent slim! Nou eerste vraag, wat is 'afwijkend gedrag.'

BENTHE: Gedrag dat van de gevestigde maatschappelijke normen, regels, maatstaven of verwachtingen afwijkt. Dat is makkelijk.

LIONA: Helemaal goed!

BENTHE: Zoals papa dus.

LIONA: Wat zei je?

BENTHE: Papa. Zoals papa.

LIONA: Hoe bedoel je?

BENTHE: Wat ik zeg. Mam, je hebt toch ook wel in de gaten dat hij raar doet.

LIONA: Hij heeft gewoon een beetje stress lieverd. Het is niet niks wat hij op het werk moet doorstaan.

BENTHE: Dat kan wel zo zijn, maar hij kan thuis toch gewoon normaal doen. Ik vond de oude papa leuker.

LIONA: Lieverd, dat mag je niet zeggen. Hij is nog altijd dezelfde papa.

BENTHE: Nee dat is hij dus niet! Hij doet vervelend en hij luistert niet meer en hij is altijd maar boos of hij zegt helemaal niks. Mam, zie je dan niet dat jullie altijd maar ruzie maken of anders helemaal niks tegen elkaar zeggen? Het gaat helemaal mis zo!

LIONA: Meisje, doe eens een beetje rustig. Luister, papa heeft wel vaker wat stress. Hij maakt gewoon dingen mee die niet helemaal normaal zijn. Dan heeft hij soms van die periodes, dat heeft hij altijd al gehad. Maar dat weet je misschien niet meer, je was ook zo klein of nog niet eens geboren.

BENTHE: Wat bedoel je?

LIONA: Toen ik zwanger was van jou, heeft papa een hele vervelende melding gehad op het werk. Hij heeft toen ook moeite gehad om dat te vergeten.

BENTHE: Wat dan, wat heeft hij dan voor melding gehad?

LIONA: Schat dat is niet iets voor iemand van jouw leeftijd. *(Benthe zucht)* Goed, oké dan. Ik weet er ook niet alles van. Hij wilde er niet over praten. Hij heeft gezien... Je weet wel dat er mensen zijn die een depressie hebben en geen uitweg meer zien en die niet geholpen willen worden toch?

BENTHE: Mam, ik leer voor psycholoog.

LIONA: *(Met moeite)* Nou een van die mensen kwam hij tegen en hij heeft gezien hoe die man zijn eigen leven beëindigde *(pauze)* en dat van zijn kind.

BENTHE: Dat van zijn kind?

LIONA: Ja.

BENTHE: Heftig.. en de moeder?

LIONA: Die heeft nu geen man en geen kind meer.

BENTHE: Wat verschrikkelijk..

LIONA: Ja. En ik was zwanger van jou. Hij kon het niet van zich afzetten en haalde zich allemaal rampscenario's in zijn hoofd. Toen ging het ook even niet zo goed. Maar hij heeft het achter zich gelaten.

BENTHE: En wat is er nu dan weer gebeurd? Hij is al zo lang niet zichzelf.

LIONA: Ik weet het niet lieverd. Hij wil er niet over praten. Ik hoop dat je een beetje begrip voor hem op kan brengen.

BENTHE: Ja, natuurlijk. Ik doe mijn best. Laat dat overhoren maar zitten mam, ik ga lekker mijn hoofd leegmaken. Ik ga op stap met de meiden en Tim.

LIONA: Gezellig lieverd. Als je wil dat ik je op kom halen?

BENTHE: Nee dat komt wel goed. Ik ga me even klaarmaken *(pakt spullen en gaat af)*

LIONA: Dat is goed. *(pakt boek en gaat weer lezen. Daan komt binnen)* Kijk jij bent ook weer veilig thuis. Ik ben blij je te zien. Hoe was je dag?

DAAN: *(Zet spullen weg en gaat in de zithoek zitten, niet naast Liona)* Gewoon zijn gangetje.

LIONA: Het was wel gezellig dat Aafke langs kwam vanmiddag.

DAAN: Hmm.

LIONA: Krijg ik geen kus? *(pauze)* Nou blijkbaar niet. Schat, wat is er nou? Waarom doe je zo kortaf?

DAAN: Moe.

LIONA: Dan kan je toch nog wel vertellen hoe je dag was?

DAAN: Gewoon

LIONA: Heb je het druk gehad?

DAAN: Ja.

LIONA: Met wat dan?

DAAN: Werk.

LIONA: Wat voor werk?

DAAN: Gewoon werk.

LIONA: *(zuchtend, gaat weer in haar boek lezen)* Fijn.

(Stilte)

(Benthe komt op, klaar om uit te gaan)

BENTHE: Ah pap, je bent ook thuis. Nou mam ik ben weg, tot morgenvroeg.

LIONA: Tot morgenvroeg lieverd, veel plezier!

DAAN: Wat ga jij doen?

BENTHE: Op stap.

DAAN: Alweer? Moet jij niet studeren?

BENTHE: Dat heb ik vanmiddag al gedaan. En Aaf heeft me ook al geholpen met school vanochtend. Ik moet ontspannen. Dag pap!
(af)

DAAN: Om half drie thuis! Denk eraan en geen minuut later!

LIONA: Ga je me nog vertellen wat er aan de hand is?

DAAN: Niks.

LIONA: Denk je nou echt dat ik dat geloof? Daan, kom op! Je bent al tijden nukkig en ongeïnteresseerd.. zelfs Benthe heeft er last van. Ze vroeg me net nog of ik wist wat er was.

DAAN: Wat heb je gezegd?

LIONA: Ja niks, jij vertelt mij toch ook niks!

DAAN: Mooi.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto